

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ร่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีผลต่อพฤติกรรมความร่วมมือ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ร่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบพฤติกรรมความร่วมมือ 3) เปรียบเทียบการคิดวิเคราะห์ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 5) เปรียบเทียบพฤติกรรมความร่วมมือ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีระดับความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน (สูง ปานกลาง และต่ำ) หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ร่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 จำนวน 29 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ร่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD 2) แบบวัดพฤติกรรมความร่วมมือ 3) แบบทดสอบวัดการคิดวิเคราะห์ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ 5) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที (t-test for Dependent Samples) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-Way ANOVA) การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมพหุคูณ (One-Way MANCOVA) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมทางเดียว (One-Way ANCOVA)

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัย สรุปได้ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ เท่ากับ 87.76/80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้
2. พฤติกรรมความร่วมมือ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. การคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ มีพฤติกรรมความร่วมมือ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ปรากฏผลดังนี้

5.1 นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์สูง มีพฤติกรรมความร่วมมือ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์สูง มีการคิดวิเคราะห์ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 นักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์สูง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง และต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีผลต่อพฤติกรรม

ความร่วมมือ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผู้วิจัยได้อภิปรายผลตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. การพัฒนาชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเย่ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.76/80.56 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ หมายความว่า นักเรียนมีคะแนนจากการประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน ผลงาน และทำแบบทดสอบย่อยทำชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ จำนวน 10 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.76 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80.56 แสดงว่าชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยสร้างชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ เป็นการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการทำงานกลุ่ม สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะต้องมีส่วนร่วมในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยนักเรียนแต่ละคนจะต้องพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาทุกประเด็น นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนอ่อนกว่า ให้เข้าใจด้วยการชี้แจง อธิบาย ยกตัวอย่างประกอบ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และสามารถคิดด้วยตนเอง และเป็นกิจกรรมที่เน้นการทำงานกลุ่ม เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และการทำงานที่มีเป้าหมายร่วมกัน ทำให้สมาชิกทุกคนในกลุ่มรู้สึกว่าคุณเองมีส่วนร่วม สำคัญ มีบทบาทเท่าเทียมกัน จึงมีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้กลุ่มของตนประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ ทำให้สมาชิกในกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังที่ Slavin (ศิริพร ทาทอง, 2548, หน้า 94) กล่าวว่า การสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD เป็นวิธีการสอนที่สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยกันเรียนรู้ หรือทำกิจกรรมที่เป็นเป้าหมายของกลุ่มจนประสบความสำเร็จ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญญา ดีจรัส (2547, หน้า 62) ที่พบว่าการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD ที่เน้นให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่มมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นช่วยเหลือกัน จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นก่อนการเรียนด้วยวิธีการสอนปกติ และสอดคล้องกับงานวิจัยของกิตติชัย เกษมศานดี (2557, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาและประเมินผลบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน “พื้นฐานการถ่ายภาพ” ตามแนวคิดของโรเบิร์ต กาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยดัดแปลงจากตำราเรียนวิชาพื้นฐานการถ่ายภาพของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และนำแนวคิดการพัฒนาบทเรียนจากโรเบิร์ต กาเย่ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบทเรียน

ที่สร้างขึ้นมีค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพ 86.75/87.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) และพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้มีทั้งเนื้อหาและการปฏิบัติกิจกรรม การทำงานร่วมกัน เป็นกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วางแผนการทำงาน ปฏิบัติตามแผนที่กำหนด มีการประเมินผลเพื่อนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไข กลุ่มใดที่มีผู้นำและสมาชิกที่ดีและมีกระบวนการทำงานที่ดี กลุ่มนั้นย่อมมีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของวาสนา ทองดี (2553, หน้า 110) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง ระบบในร่างกาย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า บทเรียนมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.26/78.66 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของยุทธพิชัย เขาแก้ว (2550, หน้า 71) ได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง องค์ประกอบคอมพิวเตอร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองน้ำส้มวิทยาคม อำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่ององค์ประกอบคอมพิวเตอร์มีประสิทธิภาพ 82.43/80.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ รวมทั้งการจัดการเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งกำหนดให้นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน โดยนักเรียนใน กลุ่ม 4-5 คน ร่วมกันศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนเก่งจะอธิบายให้นักเรียนอ่อนฟังและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรม แล้วนักเรียนแต่ละคนจะทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ไม่มีการช่วยเหลือกันโดยคะแนนที่นักเรียนทำได้ในการทดสอบจะถือเป็นคะแนนรายบุคคล แล้วนำคะแนนรายบุคคลไปแปลงเป็นคะแนนกลุ่ม นักเรียนคนใด ทำคะแนนได้ดี จะได้รับคำชมเชยเป็นรายบุคคล และได้รับคำชมเชยทั้งกลุ่ม และสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ บุตรอุดม (2552, หน้า 78-79) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมการและการแก้สมการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า แผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.57/80.13 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และจากการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียน นักเรียนมีการช่วยเหลือกันในการเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันมีความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรม และทำแบบทดสอบย่อยได้ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ดัชนีประสิทธิผลของ

การเรียนรู้ มีค่าเท่ากับ 0.6924 นักเรียนที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีความพึงพอใจโดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับดีมากที่สุด

2. พฤติกรรมความร่วมมือของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะโดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ยร่วมกับเทคนิค STAD ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้นำเอารูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมความร่วมมือ สอดคล้องกับอนุพันธ์ พูลเพิ่ม (2551, หน้า 35-36) ที่กล่าวไว้ว่า พฤติกรรมความร่วมมือ เป็นพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลอย่างน้อย 2 คน ช่วยกันวางแผน แก้ปัญหาและทำกิจกรรมหรือทำงานร่วมกันอย่างพร้อมเพรียงกัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันมีจุดมุ่งหมายเดียวกันจนเกิดความสำเร็จตามเป้าหมายของกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปตามแนวคิดของเท็อน ทองแก้ว (2550, หน้า 43-44) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการสอน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ กล่าวว่า ในการประยุกต์ใช้แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูจะต้องเข้าใจแนวคิดหลักของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือเสียก่อน แล้วพิจารณาสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบันคัดเลือกจุดเด่นของวิธีสอนไปใช้ให้ สอดคล้องกับธรรมชาติทางจิตวิทยาของผู้เรียน สิ่งแวดล้อมและพื้นฐานทางวัฒนธรรมของผู้เรียนและชุมชน ที่สำคัญครู มีความสนใจและกระตือรือร้นการทดลองตลอดเทคนิควิธี สอนแบบใหม่ๆ จากแนวคิดหลักในการสอนแบบนี้ ครูต้องมีทักษะในการสอน คือต้องรู้จักวางแผนการสอน และรู้จักเลือกใช้ยุทธศาสตร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับผู้เรียน ทุกคน รวมทั้งให้กำลังใจหรือแสดงความชื่นชมและชี้ให้เห็นถึงประโยชน์ของการร่วมกัน แล้วจะช่วยพัฒนาเด็กให้เกิดพฤติกรรมความร่วมมือได้ ถ้าเด็กได้มีโอกาสได้ปฏิสัมพันธ์กับ เด็กคนอื่นหรือผู้ใหญ่ เด็กจะยังมีโอกาสเรียนรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น รู้จักการแก้ปัญหา และเพื่อจะมีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กทั้งทางด้านสังคมและสติปัญญาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพราะเด็กต่างจากผู้ใหญ่ตรงที่เด็กจะแสดงออกกับเพื่อนแต่ละคนอย่างเสมอภาค พฤติกรรมความร่วมมือจึงเกิดขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของโยธกา ปาละนันท์ (2557, บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาการคิดวิเคราะห์ พฤติกรรมความร่วมมือ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยคู่มือการเรียนรู้แบบร่วมมือ ร่วมกับการฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการและการใช้กรอบมโนทัศน์ ผลการวิจัยพบว่า ดัชนี ประสิทธิภาพ ค่าเท่ากับ 0.58 การคิดวิเคราะห์ พฤติกรรมความร่วมมือ สูงกว่าก่อนเรียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอุษณา บำรุงแคว้น (2553, หน้า 38) ที่ได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยวิธีการเรียนแบบร่วมมือในรูปแบบผสมผสานสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพฤติกรรมการร่วมมือในการเรียนของนักเรียนในด้านต่างๆ มีการพัฒนาด้านพฤติกรรมเชิงบวก หรือพัฒนาในด้านที่ดีขึ้น เช่น พฤติกรรมกระตือรือร้นและให้กำลังใจในสมาธิในการทำงาน มีความรับผิดชอบ ช่วยเหลือกลุ่มทำงานจนประสบความสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย มีการปรึกษาหารือกัน แสดงอาการยอมรับผลที่ได้จากการทำงานกลุ่มไม่โทษ หรือตำหนิเพื่อนสมาชิกในกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวควรได้รับการส่งเสริมให้เกิดขึ้นในกิจกรรมกลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือ

3. การคิดวิเคราะห์ ของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเย่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน พบว่า หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก โดยผู้วิจัยได้นำเอาชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ มาทำให้นักเรียนเกิดการคิดวิเคราะห์ มีความสามารถในการตีความ ความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่จะวิเคราะห์ ความช่างสังเกต ช่างสงสัย และช่างถาม ความสามารถในการหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผล ความสามารถในการใช้สถิติปัญญา เพื่อจำแนกสิ่งต่างๆ เช่น ข้อความ เรื่องราวหรือเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ ตามแต่ละองค์ประกอบและสามารถหาความสัมพันธ์ของแต่ละองค์ประกอบว่าสัมพันธ์กันอย่างไร (สุวิทย์ มูลคำ, 2550, หน้า 9) ซึ่งนำไปสู่การใช้เทคนิค และแสดงหลักการเชื่อมโยงข้อมูลที่เกี่ยวข้องในแต่ละองค์ประกอบ ซึ่งผู้ที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์จะต้องมีคุณสมบัติในการวิเคราะห์ 3 หลัก คือ 1) วิเคราะห์องค์ประกอบ 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ 3) วิเคราะห์หลักการ และสอดคล้องกับลักษณะ สรีวิวัฒน์ (2550, หน้า 80) ที่ได้กล่าวว่า การคิดเชิงวิเคราะห์เป็นการจำแนกแจกแจงองค์ประกอบต่างๆ ของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบเหล่านั้น เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริงของสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐนันท์ สำราญสุข (2555, หน้า 160) ได้ศึกษา การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียน ความสามารถทางการคิดวิเคราะห์และเจตคติสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนกล่าวโดยสรุปว่า การจัดการเรียนรู้แบบ SATD ตามแนวการสอนของ Slavin (1995, pp. 328-330 อ้างถึงใน ทิศนา แคมมณี, 2556, หน้า 265) เป็นการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้หลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่ง่ายที่สุดและใช้กันแพร่หลาย เหมาะสำหรับผู้สอนที่เลือกใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ในระยะเริ่มแรก คือ STAD (Student Teams Achievement Division) เพราะรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือจะทำให้ให้นักเรียนมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่เรียนเก่งจะรู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า มีประโยชน์ต่อกลุ่มเพราะสามารถช่วยให้สมาชิกเข้าใจในเนื้อหาบทเรียนได้มากขึ้น เด็กปานกลาง และเด็กก่อนก็จะรู้สึกอบอุ่นและสบายใจที่ตนเองมีเพื่อนที่เก่งคอยให้ความช่วยเหลือและเรียนทันบทเรียน ผลจากการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกลุ่ม จะพัฒนาทักษะทางสังคม นักเรียนจะรู้สึกถึงคุณค่าของตนเองมากขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณัฐนันท์ สาราญสุข (2555, หน้า 160) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า ความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง สารและการจำแนก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 4 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยได้คำนึงถึงหลักการ/แนวคิดการจัดการเรียนรู้โดยชุดฝึกทักษะ ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ STAD เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนับสนุนและส่งเสริมการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน และนักเรียนกับนักเรียน ซึ่งครูจะจัดเตรียมเอกสาร บัตรกิจกรรม อำนวยความสะดวก ในการเรียนรู้ให้แก่ นักเรียน เพื่อสนับสนุน และส่งเสริมให้นักเรียนแต่ละคนมีอิสระในการคิด แสดงความคิดเห็นมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ร่วมมือและช่วยเหลือกันเพื่อให้การทำงานกลุ่มประสบความสำเร็จ

กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบเทคนิค STAD จะทำให้เด็กเก่งเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเองสามารถสอนเพื่อนให้เข้าใจเนื้อหาได้ เด็กปานกลาง และเด็กอ่อนจะเกิดความอบอุ่นและมั่นใจยิ่งขึ้นเพราะมีเพื่อนคอยแนะนำ ทำให้เรียนได้ทันตามเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ในแบบที่ตนเองถนัดและสามารถพัฒนาตนเองได้เต็ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของบังอร ภูลวรรณ (2553, หน้า 82-83) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่องการบวกและการลบ จำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 100 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ STAD ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบ STAD ทั้งหมด 16 แผน ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ยร้อยละ 84.58 และมีผู้เรียนจำนวนร้อยละ 83.33 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนร้อยละ 75 ขึ้นไป และสอดคล้องกับสุรัสวดี เกษรัตน์ (2554, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา เรื่องการศึกษารูปแบบการสอนด้วยวิธีการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ที่มีผลต่อการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ผลของการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงสมร เหลลาราช (2555, หน้า 219) ได้ศึกษา การพัฒนาความสามารถ ในการแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และ ความพึงพอใจต่อการเรียน โดยใช้คู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ศูนย์เครือข่ายสถานศึกษา ตำบลหนองสนม ผลการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือรูปแบบ STAD ร่วมกับการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพมีเท่ากับ 75.96/76.11 ดัชนี ประสิทธิภาพมีค่าเท่ากับ 0.68 และผลการพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และความพึงพอใจต่อการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. พฤติกรรมความร่วมมือ ของนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน เมื่อเรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบด้วยความแตกต่างรายคู่ ด้วยสถิติ Scheffe' พบว่านักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน มีการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงพัฒนาการเรียนการสอนโดยใช้ชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ เนื่องจากเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนแบบวงจรการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับแนวการสอนวิชาคอมพิวเตอร์ โดยผู้วิจัยได้พัฒนาชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ กำหนดไว้ซึ่งสอดคล้องกับจันทร์เพ็ญ เชื้อพานิช (2542, หน้า 7) ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี แต่ผู้วิจัยยังมีความสนใจที่จะพัฒนาแนวทางส่งเสริมนักเรียนให้มีคุณลักษณะด้านพฤติกรรมความร่วมมือ ตลอดจนการพัฒนาการคิดวิเคราะห์ และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบกาเ่ยร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะความสามารถให้กับนักเรียน ในการปฏิบัติงาน ภายใต้งื่อนไข การใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ที่ระบุไว้ ให้ได้มาตรฐานตามเกณฑ์สมรรถนะ

นอกจากนี้ การศึกษาวิจัยของนักการศึกษาพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ มีผลต่อการเรียน ที่กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ที่สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือทำให้นักเรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างสมาชิก เพราะทุกๆ คนร่วมมือในการทำงานกลุ่ม เสริมให้มีการช่วยเหลือกัน เช่น เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กที่เรียน ไม่เก่ง ทำให้เด็กเก่งภาคภูมิใจ รู้จักสละเวลา ส่วนเด็กที่ไม่เก่งเกิดความซาบซึ้งในน้ำใจของเพื่อน และยังเป็นการส่งเสริมทักษะทางสังคมอีกด้วย เช่นเดียวกับศุภวรรณ เล็กวิไล (2542, หน้า 4) ที่ได้กล่าวถึง ประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ไว้ดังนี้ ช่วยให้เกิดความเชื่อมั่น และความภาคภูมิใจในตนเอง ได้พัฒนาทักษะทางสังคมและการเข้าสังคม มีสุขภาพจิตที่ดี ทำงาน และเรียนอย่างมีความสุข ช่วยให้เข้าใจตนเอง และยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกการคิดแก้ปัญหา คิดค้นด้วยตนเองเกิดความสัมพันธ์อันดีต่อกันระหว่างสมาชิก เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่ศึกษา ช่วยให้ผู้มีเหตุผลและมีความคิดในระดับที่สูงขึ้น มีทักษะในการทำงาน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ช่วยให้ผู้รู้จักปรับตัว และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้อารมณ์และความรู้สึกทั้งของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม รู้จักควบคุมอารมณ์ ของตนเองได้ เมื่อเผชิญกับอุปสรรคหรือปัญหาต่างๆ ขณะทำงานกลุ่ม รู้จักให้กำลังใจกับตนเอง และเพื่อนในกลุ่ม ตลอดจนมีจิตใจใฝ่บริการให้ความช่วยเหลือผู้อื่นได้ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น และแสวงหาความร่วมมือจากผู้อื่นเพื่อร่วมกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย เหล่านี้ถือเป็นลักษณะของผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์

สอดคล้องกับงานวิจัยของเจษฎา นิมเจริญ (2554, หน้า 37) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทั้งโดยรวม และรายด้านมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภูมิบดินทร์ หัตถนิรันดร์ (2547, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเชาว์ปัญญา (IQ) ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ความสามารถในการแก้ไขปัญหาและฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) และเชาว์ปัญญาด้านจริยธรรม (MQ) กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเชาว์ปัญญา (IQ) และความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า เชาว์ปัญญาความฉลาดทางอารมณ์ สามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ได้ ดังนั้น ความฉลาดทางอารมณ์จึงปัจจัยหนึ่งที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาร่วมกับการพัฒนาชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าการใช้ชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเข้าร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จะพัฒนาพฤติกรรมการร่วมมือ การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และเป็นแนวทางแก่ครูในการพัฒนาการเรียนการสอน พัฒนาสื่อวัตกรรมการเรียนการสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเข้าร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ใช้ได้กับนักเรียนทุกคน โดยไม่ผลกับนักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องกระตุ้นให้นักเรียนทุกคนมีความพร้อมที่จะเรียน มีการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ตลอดจนฝึกฝนให้นักเรียนทำงานเป็นหมู่คณะ กล้าแสดงความคิดเห็น ยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นแต่ผู้สอนควร ฝึกฝนเป็นประจำเพื่อให้เกิดความคุ้นเคย เมื่อผู้สอนสามารถสร้างสิ่งเหล่านี้ได้แล้วย่อมสามารถนำพานักเรียนทั้งหลายสู่กระบวนการเรียนรู้ที่เป็นเป้าหมายได้

1.2 การใช้ชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเย่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการสอนที่ฝึกให้นักเรียน สร้างองค์ความรู้จากการทำกิจกรรมร่วมกันโดยเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งต้องอาศัยการคิดวิเคราะห์ การจับใจความสำคัญของเนื้อหาและสรุปเนื้อหาเป็นการแสดงความเข้าใจในเนื้อหาอย่างถูกต้องชัดเจน ดังนั้น ครูต้องตรวจผลงานและเสนอแนะให้ข้อคิดนักเรียนอย่างใกล้ชิด ค้นหาจุดเด่น ความเหมาะสม ของหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่สอดคล้อง และวิธีการแก้ปัญหาให้สอดคล้องกับตัวแปรตามหรือปัญหาที่จะแก้ต่อไป

1.3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเย่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ส่งผลให้คะแนนการคิดวิเคราะห์ พฤติกรรมความร่วมมือ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ดังนั้น ครูผู้สอนต้องมีการทดสอบก่อน และหลังเรียน เพื่อพัฒนาการของผู้เรียนในแต่ละกิจกรรม มีการออกแบบหรือพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนการสอนที่มีรูปแบบทฤษฎี แนวคิดที่เหมาะสมกับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ใหม่ๆ อย่างมีคุณภาพจะส่งผลให้ผู้เรียนมีคะแนนในการทดสอบที่สูงขึ้น

1.4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีความฉลาดทางอารมณ์ 3 ระดับ คือ สูง ปานกลาง และต่ำ หลังจากเรียนด้วยชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเย่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นครูจึงควรสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ มาจัดการเรียนการสอนให้เหมาะกับนักเรียนเพื่อพัฒนาความก้าวหน้าทางการเรียนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเย่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปทดลองใช้เพื่อพัฒนาตัวแปรตามอื่นๆ เช่น ความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความสามารถในการแก้ปัญหา ความคิดสร้างสรรค์ คุณธรรมจริยธรรมด้านต่างๆ เช่น ความรับผิดชอบ ความมีวินัย เป็นต้น

2.2 ควรนำชุดฝึกทักษะคอมพิวเตอร์โดยการจัดการเรียนรู้แบบกาเย่ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปทดลองใช้ใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นหรือระดับชั้นอื่น

2.3 ควรนำตัวแปรอิสระชนิดจัดประเภท เช่น ตัวแปรความวิตกกังวล แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความถนัดทางการเรียน การคิดแก้ปัญหา เป็นต้น มาศึกษาเพื่อให้ได้

องค์ความรู้เพิ่มเติม ในการนำไปใช้วางแผนจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4 ควรศึกษาโดยใช้ตัวแปรอิสระชนิดจัดประเภทด้วยตัวแปรอื่นๆ เช่น
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมาธิ ความวิตกกังวล ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Quotient)
และความสามารถในการเผชิญกับปัญหาและการเผชิญกับวิกฤติ (Adversity Quotient)
เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์